

Per l'autodeterminació dels pobles.

TRINCHERA - ORGANIZACIÓN OBRERA POPULAR REVOLUCIONARIA :: 11/09/2020

O projecte socialista o caricatura de projecte.

“La victòria de la veritable democràcia, el triomf efectiu del dret dels pobles a disposar d'ells mateixos, només serà possible per l'acció unida de totes les masses explotades d'Espanya”.

Andreu Nin al diari l'Opinió, n. 45, 1928.

((Des de la Organització Trinchera apostem aquest 11 de Setembre per seguir reconstruint la tradició política que des del marxisme crític i radical concep el dret a l'autodeterminació dels pobles com el primer dels principis democràtics que tot procés d'allibertament socialista ha de posar damunt la taula, sempre i quan la línia política sigui d'independència de classe i el procés estigui dirigit per la classe obrera i els sectors populars.)))

Aquest any 2020 arribem novament a la diada nacional de Catalunya en un escenari realment magre per als interessos de la classe treballadora, tant a nivell nacional com internacional. Si el context de centralització imperialista i crisi estructural del sistema capitalista no havia empitjorat prou les condicions de vida de les majories populars, ara hem de sumar-li la nova realitat existent que ens han imposat arran la crisi del COVID. Lluny de criteris mèdics, la retallada de drets socials bàsics que han suposat les decisions preses per el conjunt de governs planetaris ens deixa en una situació encara més difícil per a aquelles i aquells que volem i necessitem construir projectes col·lectius, comunitaris i que vagin justament en contra de l'aïllament que ens volen imposar.

A Catalunya i als Països Catalans, aquesta nova realitat global ve a ofegar encara més els marges d'allò possible i real en els límits de la política institucional i de qualsevol projecte que no posi com a objectiu estratègic el socialisme i el comunisme.

I és que la derrota del procés sobiranista, sigui acceptada o no pels més optimistes i per els i les que viuen d'ell no ve a reflexar altre cosa que una veritat que fa temps venim anunciant. Cap procés d'alliberament nacional que no tingui el proletariat com a classe dirigent, un partit comunista fort i organitzat que dirigeixi el conjunt de la classe treballadora i on la solidaritat internacionalista i l'independència de classe estiguin per sobre de qualsevol unitat nacional interclassista, inclosa l'estratègia d'Unitat Popular, podrà sortir vencedor en el pols que significa un procés d'alliberament en plena etapa de l'imperialisme. Només l'estratègia socialista, només la nova realitat econòmica i social que imposa una revolució socialista pot aportar la solució al problema de les nacions oprimides.

Des de Trinchera ens reivindicuem hereus de una tradició política que des del marxisme antidogmàtic rescata les millors experiències tant teòriques com pràctiques de la nostra classe. Des de l'aportació de Karl Marx i Engels a la qüestió nacional, on ja reivindicaven el dret a la separació de les nacions oprimides com Irlanda o Polònia sempre i quan això suposés un pas endavant en les aspiracions revolucionaries, passant per Lenin com a

condensador de la praxis revolucionaria també en el camp de la lluita per al dret a l'autodeterminació de les nacions i afegint també a Andreu Nin i l'experiència del POUM com a l'expressió més rica del marxisme català que durant la dècada del 1930 va intentar construir un projecte polític que no estigués supeditat ni a la petita burgesia encarnada per ERC ni l'etapisme del PCE-PSUC.

Aquesta recuperació històrica ens deixa una base més que sòlida per a construir novament un projecte de revolució socialista que entengui el conjunt de l'estat opressor com el camp de batalla a disputar, trencant així amb els límits mentals i pràctics que té la concepció territorial dels moviments d'alliberament nacional existents, com també que trenqui amb la barrera que significa l'interclassisme present en el conjunt d'experiències d'aquest tipus que han existit i existexen.

No estem parlant d'eslògans buits, no estem parlant de símbols ni de discussions a twitter. Defensem que qualsevol projecte polític que no es plan

tegi de forma real i concreta una estratègia per a la construcció d'un doble poder real, de la presa del poder polític, de la destrucció de l'aparell estatal, de preparar-se per a una guerra civil popular i prolongada, per la creació de consells obrers i estudiantils, etc, està absolutament predestinada a caure, en el millor dels cassos, en pur i simple reformisme.

Sense concessions estratègiques però amb la flexibilitat tàctica que requereix tot procés revolucionari, la nostra generació té la gran responsabilitat històrica de tornar a construir aquest projecte polític totalitzador i radical, on no estiguin present ni el xovinisme ni l'internacionalisme abstracte que acaba fent el joc a la nació opressora.

Des de Trinchera, i en els diferents nivells d'actuació política que entenem necessaris per posar en peu aquest projecte, entenem indispensable un conjunt de feines:

La necessitat d'establir vincles amb el conjunt d'organitzacions i partits que vegin la necessitat d'establir un Front únic, com a eina per a la discussió estratègica i la construcció d'experiències pràctiques per a avançar cap a la concreció d'un Partit Comunista sòlid i amb implantació arreu de l'Estat Espanyol.

Insistim en l'importància del debat fratern i humil entre organitzacions i espais polítics que tot i no compartir el conjunt de les visions i estratègies, ens permeti crear espais de coordinació amplis i no sectaris per a l'intervenció política.

Posar damunt la taula una nova eina de construcció política ampla i classista, que des de aquesta visió comenci a créixer i intervenir en el conjunt de conflictes socials i sindicals d'arreu del territori, una organització que vagi més enllà de la coordinació entre grups i plataformes, que tingui veu i programa propi construït a partir del conjunt d'individus i organitzacions que hi participin.

En el nostre anterior comunicat, "Asumir el miedo para vivir", recuperavem la memòria de les generacions anteriors que deixaren la vida per a canviar una realitat, la del capitalisme, la fam, la alienació, la por. No es presenta un futur clar ni fàcil, als pobles i a les classes populars ens esperen moltes més batalles, algunes decisives i d'altres que passaran més

inadvertides. Necessitarem l'entusiasme, la força i l'organització que reivindicava Gramsci, necessitarem una moral comunista nova com ens va ensenyar amb l'exemple Ernesto «Ché» Guevara, necessitarem tota l'audàcia que ens reclamava Roque Dalton. Socialisme o barbàrie, ens deia Rosa Luxemburg.

Per l'alliberament dels pobles,

Per la revolució socialista!

https://www.lahaine.org/mm_ss_est_esp.php/per-l'autodeterminacio-dels-pobles